

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

כניסת השבת	4:57	5:12	5:02	5:15
צאת השבת	6:10	6:12	6:11	6:13

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

מרבבים בשמחה

אָמְרו חֲכָמִים (מִסֵּפֶת תַּעֲנִית, דף כט): "מְשֻׁנְכָס אָדָר מְרַבֵּין בְּשִׂמְחָה".

השמחה - כל השנה

על האדם להיות בשמחה תמיד, שכן האדם נברא כדי לעבד את השם במשך כל ימי חייו, ועבודת השם צריכה להיות בשמחה, כמו שנגאמר: "עבדו את ה' בשמחה" (תהלים קב). וכך כותב הרמב"ם בספרו 'משנה תורה': "השמחה שישמח אדם בעשיית המצוה ובאהבת האל שצוה בהן, עבודה גדולה היא".

השמחה - בחודש אדר

החל מראש-חודש אדר, אנו מרבבים בשמחה. ובכל יום עלינו להוסיף בשמחה יתרה על השמחה בימים שקדמו לה.

השמחה בחודש אדר אינה מגבילת לשמחת מצוה, אלא כל שמחה שהיא, וכל אחד ישמח במה שמשמח אותו, העקר להרבות בשמחה.

וראוי שהשמחה תתבטא בהוספה בשלושת הקוים - תורה, עבודה (תפלה), גמילות-חסדים - שעליהם נאמר: "פקודי ה' ישרים משמחי לב" (תהלים יט, ט).

(מקורות: נימוקי אורח חיים סי' תרפו, שערי המועדים - אדר ע' יט-מד, נטעי גבריאל - פורים, פרק יא)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

יום שכולו שבת

רבי שמחה-בונם מפשיסקה נהג להניח את נרות ה'הטליה והתפלין שלו סמוך למטותו, כשהיה הולך לישון, באמרו: "בכל רגע הגאולה צריכה לבוא, וברצוני להיות מוכן ללכת לארץ הקדש, עם התפלין, מבלי להתעכב בגלות אפלו רגע אחד נוסף". (שיח שרפי קודש)

במנהרת הזמן

בונים את המשכן

החל מהשבע, נצטרף לדני ודיני, הפוסעים במנהרת הזמן ופוגשים דמיות מתקופת התנ"ך.

"הי, מה אתם סוחרים קרשים?", קרא דני לילדים שצעדו מרחוק בלבוש מוזר, "ל"ג בעומר בכלל לא מתקרב".

הילדים התקרבו ודני הבחין שהם מחזיקים גם תכשיטים ובידים נפים.

"לא שמעתם שמשה רבנו אוסף תרומות? זה בשביל המשכן", הסבירו הילדים לדני, והציעו: "רוצה לעזור לנו לבנות את המשכן?".

"איך אפשר?", שאל דני בפליאה, "הרי אנחנו חיים בתקופה אחרת. כבר מזמן אין משכן, ואפילו לא בית מקדש - עם ישראל בגלות!".

הילד שהחזיק בקפסות תכשיטים קמט את מצחו וענה: "במשכן היו שלושת הקוים: תורה, עבודה וגמילות-חסדים.

תורה - הארון ולוחות הברית, וחברי הסנהדרין שישבו במקדש ולמדו תורה; עבודה - הקרבת הקרבנות בלוי תפלת הכהנים; גמילות-חסדים - מבית-

המקדש הגיע שפע לכל עם-ישראל ולכל העולם... גם אתה יכול להפך את הבית שלך ל'משכן', על-ידי למוד

תורה, תפלה וברכות, וניתנת צדקה".

"אם כן, בואי נחזר הביתה", פנה דני לדני, "יש לנו הרבה עבודה להכין את המשכן שלנו...".

עונג שבת עם איצי ופיצי

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ איור: יעקב ירחי

לא נורא, אני ארץ עכשו במטה כד' שבת-רפה תתנצר ל' בתוך הבטן...

אוי, שכתתי לנצר את הבקבוק!

איצי, לך תתן לפיצי כפי אמת מהתרופה הזו. אבל אל תשכח לנצר את הבקבוק קודם!

נא לשמור על קדושת העלון

בזכות הכנסת אורחים

סופת השלגים שהשתוללה בחוץ, לא מנעה מרבי ישראל בעל-שם טוב ותלמידיו לצאת למסעם. הם הגיעו לעירה קטנה והבעל-שם טוב בקש מהעגלון לעצר ליד בית פשוט ודל.

הצדיק ותלמידיו התקבלו במאור פנים. משה, בעל-הבית, כבד אותם במעט מזון שהיה בביתו, וכאשר שמע שהאורחים מגיעים מהעיר מזיבזו, הפציר בהם לספר לו על הבעל-שם טוב. הוא כלל לא העלה בדעתו כי הבעל-שם טוב בכבודו ובעצמו עומד לפניו.

ואולם, הבעל-שם טוב התעלם מבקשתו, ורק בקש להשאיר ללון בביתו בעל-הבית וילדיו פנו את מטותיהם לאורחים, והם עצמם ישנו על רצפה, עטופים במעיליהם.

למחרת, לא נשאר למשה מזון, והוא נאלץ למכר חפצים מביתו כדי להכין לאורחים ארוחה מכבדת. הוא וילדיו סעדו משארות המזון בלבד.

מאז ומעולם לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסו של משה. אולם, לאחר חמשה ימים בהם דאג לאורחים, נשאר משה חסר-כל.

כאשר יצאו האורחים לדרך, בקש מהם משה שיזכירו אותו לברכה אצל הבעל-שם טוב. רק אז גלה לו הצדיק את זהותו, וללא שהיות יצא לדרך...

משה חזר נרגש לביתו, אך מצא את ילדיו בוכים ורעבים. הוא נשאל תפלה חמה ואמר: "בזוננו של עולם, רחם-נא על ילדי וזמן לי מזון עבורם". כעבר מספר רגעים נשמעה נקישה על הדלת. היה זה השכן, נכרי קטניש. "האם יש לך מעט יין בביתך?", שאל הגוי.

כאשר משה ניגנע בראשו לשלילה, הגיש לו השכן מטבע כסף ובקשו: "קנה לי בקבוק יין ובעדף תשתמש לעצמך". משה הבין כי תפלתו נענתה. הוא מהר למפלת, וחרז עם יין לגוי, ומעט לחם וירקות לילדיו.

לאחר ששתה, פנה השכן למשה ואמר: "דע לך כי אני גלמוד ובודד. האם תסכים כי בכל יום אתן לך מטבע כסף, ואתה תקנה לי יין? שכרך יהיה העדף, בו תוכל להשתמש". משה נרגש, והבין כי בורא העולם שלח לו פרנסה קבועה.

לפני מותו, הוריש הגוי למשה אוצר עצום של מטבעות. משה ידע כי בזכות מצות הכנסת אורחים זכה להתעשר. הוא בנה בית גדול ועסק בשמחה במצות הכנסת אורחים.

רבי דוד הלוי סגל

זמן: נולד בשנת ה'שמ"ו ונפטר בכ"ו בשבט ה'תכ"ז.

מקום: מזרח אירופה. נולד בלודמיר, ובעקבות 'פרעות ת"ח ות"ט' ברח למורביה ואחר-כך התישב בלבוב.

אודותיו: מגדולי פוסקי אשכנז במאה ה-17. מכנה 'הט"ז' - ראשי-תבות של חבורו הידוע 'טורי זהב' על השלחן ערוך. כהן ברבנות בערים שונות, והקים ישיבה בעיר אוסטרז'א.

ספור: במשך מספר שנים אחר חתנתו פרנס אותו חותנו, רבי יואל סירקיש, כדי שיעסק בתורה. לאחר מכן נאלץ רבי דוד לעבד בחנות פעם, בהיותו בחנות עלה בדעתו תרוץ לקשי שהיה לו בדברי הרמב"ם, ומרב התלהבות עזב את החנות והתעמק בלמוד. כשראה חותנו את מסירתו לתורה, הציע שימשיך לפרנס אותו, כדי שיוכל לחזור ללמד.

משתעשעים

כתבו את הגימטריה של כל מספר, ותקבלו פסוק מהפרשה:

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
200	2	4	40
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
200	100	300	
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
100	8	200	400

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגליון 251: עשר המכות.
 הזוכה: שקד גמליאל, ראשון לציון.

לזכות התינוקת ליבא ציפורה תחיי בוגלר מוקדש ע"י הוריה שיחיו שיזכו לגדלה לתורה חופה ומעשים וטובים

סוכריה לשבת

פורים לפני חנכה פורים במעגל השנה חוגגים את חנכה קדם, אך בהיסטוריה - נס פורים התרחש קדם; בתקופה שלאחר חרבן בית ראשון. רק אחר-כך, בזמן בית שני, ארע נס חנכה.

הילדים של החודש ילדים שיום הולדתם חל בחודש אדר מחמנים לקבל שי במסיבה החודשית

תומר רטוהוז מציג

האוצר

סיפור מסע חלומי על האוצר הרוחק הנמצא ממש קרוב

החודש שלי

מסיבת ראש חודש לילדים "משוננס אדר מרבים בשמחה"

ביום ראשון ג' באדר התשע"ב 26.2 בשעה 16:30
 בבית חב"ד המרכזי באר שבע
 רח' רובי מליבאוויטש 1 (פנת רח שפירא)

מיועד לבנים ובנות גילאי 6 עד כיתה ד' • דמי כניסה 15 ש"ח